

други смисълъ. Защо бѣше тѣзи война, която занесе милиони хора и пари, както на Англія, тѣй и на Америка?

Отговорътъ на този въпросъ читателитѣ ще намѣриятъ най добръ въ думитѣ на самитѣ Георги III.

Когато съ мирно съгласіе (уговоръ) ся свършили всичкитѣ неспоразуменія и независимостта на Американскійтъ съюзъ ся признала отъ Англія, Джонъ Адамса назначили за пълномощенъ министръ при дворътъ на бившиятъ му царь. На 1-й Юлій 1775 год. той са прѣдставилъ на Георги въ Сентъ Джеймсъ.

»Господарю, казалъ той на царьтъ, азъ ся считамъ най щастливъ отъ всичкитѣ си съотечественници, като имамъ честь та да ся прѣдставѣмъ на В. Величество пръвъ въ дипломатическото званіе. Азъ ся считамъ най-много щастливъ отъ хората, ако бждж въ състояніе да привлечж повече и повече благонаклонността на Ваше Величество къмъ моето отечество«. Георги III на това отговорилъ: Азъ ви мождж да вѣрвате и азъ желаж, шото Американцитѣ да мя разбержтъ добръ, че въ послѣдната война азъ нишо не направихъ таково, което да не съмъ считалъ неизбѣжно и необходимо за изпълненіе на мойтъ дългъ къмъ народатъ си. Азъ ще бждж съ васъ откровенъ. Азъ бѣхъ послѣднітъ, който ся съгласихъ на разединеніе; и понеже разединяваніе то стана вече неизбежно и ся свърши, то азъ казвамъ и повтарямъ още на васъ, че азъ съмъ първйтъ който ще търсеж дружбата на съединенитѣ държави, като независимо господарство.

»Господарьтъ бѣше нажаленъ, азъ сжшо«, разказва Адамсъ.

III.

Отпрѣди сжществуваше мнѣніе, че сждбата на челоувѣчеството ржководѣтъ великитѣ хора; че великитѣ хора сж единственнитѣ благодѣтели и покровители на челоувѣчскійтъ родъ; че челоувѣчскійтъ родъ безъ велики хора, съсъ свойтъ си умъ не шѣше да бжде въ състояніе да измисли най-простото нѣшо и шѣше да живѣе като дивитѣ звѣрове.

Въ послѣдне врѣме ся яви пѣкъ друго мненіе, привърженицитѣ на което ако и по нѣкога да впадѣтъ въ крайность, но